

Preek van 23 juli 2017 **Cees Remmers**
ONKRUID?

Het is een oude anekdote, te mooi om niet nog eens te vertellen.

Toen er in Brabant nog volop landbouw was en niet enkel veeteelt, toen zag je waar nu de groene mais staat, soms nog goudgeel koren staan; tarwe en ander graan. Een vriendelijke dorpspastoor uit die jaren kwam voorbij zo'n korenveld, terwijl de boer er wijdbeens naar stond te kijken. De pastoor stapte af en zei: "Hendrik, ge moogt de Lieve Heer wel dankbaar zijn dat uw koren er zo mooi bijstaat." "De lieve Heer nie," zei Hendrik, "daar heb ik zelf heel hard aan gewerkt." "Ja," zei de pastoor, "het is het werk van jullie samen: de Lieve Heer en gij." "Dan had ge het vorig jaar eens moeten komen kijken; toen heb ik vier weken in het ziekenhuis gelegen en heeft de Lieve Heer het alleen bij moeten houden... Het zag er niet uit." "Ge hebt gelijk," zei de oude en wijze pastoor, "mensen kunnen niks zonder God en God kan niet zonder ons; we moeten 't samen doen."

Vorige zondag en ook vandaag gaat het in het evangelie over een boer. Vorige week over een die veel van zijn zaaigoed op de harde weg liet vallen, tussen distels en doornen en op plekken waar de vogels het wegpikten. Hij zaaide slordig. En deze zondag vertelt het evangelie over een boer die beter mikt, maar waar 's nachts een jaloerse buur distels en doornen en ander onkruid zaait.

En zo zijn er vandaag de dag best veel ouders die in hun kinderen heel veel goeds zaaien en aan hen heel veel christelijke waarden hebben meegegeven, zoals vertrouwen op God en liefde voor mensen. Ze hebben hun kinderen meegegeven dat wij niet zonder God en God niet zonder ons kan, maar ze zien dat in hun kinderen ook veel onkruid is uitgezaaid, bijvoorbeeld door tv-reclame waarin hun kinderen allerlei geluk wordt aangereikt dat het niet is, en tv-series vol stiekem onkruid dat heel mooi wordt verpakt. Wat kun je daartegen doen?

De tv met al die onzin de deur uitgooien? Niet doen, want er komt behalve onkruid ook veel goeds en waardevols naar binnen. Soms zie je op diezelfde tv hoe mensen die in de weer zijn voor anderen, het evangelie heel eigentijds vertalen. Dus niet met harde hand dat onkruid uittrekken. Je gooit ook veel goeds weg.

En met onze iPhones hebben we contact met de hele wereld, maar soms geen oor en oog meer voor wie gewoon naast je zit. Gooi dat ding weg, denk je soms. Niet doen...: diezelfde rottingen, onkruid in onze samenleving, hebben ook levens gered, aanslagen doen voorkomen, hulp geboden die er anders niet was geweest, en ze brengen kinderen, kleinkinderen die ver weg wonen, elke dag even heel dichtbij. Niet weggooien; niet met harde hand het onkruid uittrekken, leert soms 't evangelie.

En natuurlijk is er in onze kerk onkruid: oude en versleten gebruiken, woorden die niet meer worden verstaan, maar daarom hoef je nog niet de hele kerk voorgoed af te schrijven. En natuurlijk heeft de kerk geen brandschoon verleden, een geschiedenis vol onkruid, maar daarom hoef je je nog niet te laten uitschrijven en weg te blijven ... Want diezelfde kerk was ook de eerste organisatie die in Afrika de eerste schooltjes en ziekenhuizen bouwde.

Goed uitkijken waar je zaait, leerde het evangelie ons vorige zondag, en vandaag zegt Jezus: niet met harde hand het onkruid weghalen want je haalt er soms ook het goede mee weg. Kijk maar om je heen: de mooiste bloemen zijn soms heel giftig en in lelijk onkruid zitten genezende krachten.